

Publicerad 2009-09-26 22:55 av Taggsvamp

Utbränd?

Rånförsök på ett Apotek

Mitt under lunchrushen kommer en man iklädd rånarhuva och rusar rakt fram till Katti i kassa 2. Utan att ens titta upp från tangentbordet säger hon frånvarande: ”Jag har inte tryckt fram någon och håller just på med en annan kund. Om du vill ha något så måste du ta en nummerlapp och ställa dig i kö.”

Mannen svarar med hetsig röst att ”Detta är ett rån” och höjer pistolen mot henne. Sakta lyfter hon blicken och stirrar rakt in i mannens ögon och svarar oberört: ”Just nu har vi många kunder som väntar, men ta du en nummerlapp och vi återkommer. Är du trött har vi stolar att sitta på därborta och om du behöver något annat under tiden kan du ju fråga personalen ute golvet så hjälper dom dej gärna. Och du var snäll och lek med din vattenpistol någon annanstans.”

Hon ser hur hans nästan urvattnade isblå ögon smalnar i osäkerhet och känner stanken av svett, desperation och rädsla utströmma från mannen. En stank hon känt många gånger tidigare i sitt liv.

Han nästan stammar fram: ”Hörde du inte vad jag sa, subba?”

Hans rånarhuva har av svetten glidit så halva hans ansikte syns. De skälvande blodröda, indignerade läpparna, högrött av ilska och vansinne. En osäker mix som han inte själv längre kan styra.

”Jo”, svarar Katti stadigt och fast och stirrar tillbaka med sina blåa men inte blåögda ögon rakt in i hans. ”JAG HÖRDE VARTENDA ORD. Frågan är om du hörde VAD JAG SA?! Och du jag är ingen subba! Sitt ner och vänta på din tid så tar vi hand om dej så snart vi kan. Som du ser har vi fullt upp just nu. Och förresten ser det ut som om du inte skött din hud ordentligt på senaste tid och det kan mina kollegor därute hjälpa dej med. Vi har många bra produkter mot din rödbrusiga fnasiga hud. Du borde sköta din hud bättre solen kan vara förrädisk så här tidigt på våren.”

Katti återgår till sitt tangentbord och fortsätter med det recept hon håller på med. Hennes fingrar hanterar tangentbordet i flygande fart utan att hon ens ser på det. Mannen står fortfarande kvar, lite som i chock.

Sedan trycker han pistolen rakt mot hennes huvud och väser: ”Hit med pengarna annars trycker jag av.”

Katti knappar frånvarande vidare på doseringen på receptet och säger: ”Vilka pengar? Och vad då trycker av? Varsågod du är ju vår kund så om det skulle kännas bättre för dej, så varsågod. Jag bryr mej inte”.

Hon tittar upp, ler som man ska göra på apoteket, men bara med munnen, och stirrar ännu en gång rakt in i hans ögon. Kallt, oberört säger hon sakligt, lite som hon är utanför sin egen kropp: ”För det första har jag ingen aning om var kassaskåpet står och kan naturligtvis inte då koden till det vilket borde vara uppenbart. Det måste du fråga min chef om och hon står där borta. Kerstin heter hon och det kan du väl läsa på namnskylden. Och du är väl läskunnig hoppas jag eller förlåt du kanske är dyslektisk?? Ledsen i så fall, vill

ju inte förringa dig, men då kan jag skriva upp namnet på en namnlapp som du kan ge till henne. Och för det andra så går vi back just nu på grund av inte vi säljer tillräckligt. Jag är rädd att du nog får vända din förfrågan till Apotekets Huvudkontor. Vill du jag ska skriva en reklamation?"

Katti och mannen är inte medvetna om hur chockade och uppmärksamma resten av alla människor på apoteket är. Hon är inte medveten att alla hennes kollegor tryckt på larmknapparna. Hon stirrar bara rakt oberört in i dessa blekblå ögon som närmast närmar sig vita.

Sådana ögon har alltid gett henne en obehagskänsla. Men det är något annat nu, mer jobbigt som kommer till fram. Den glada yta hon visat för alla, vänner och familj, men dolt hur hon egentligen mår för att skydda dem för att hon älskar dem. Den håller nu på att vittra bort och med det hela hennes jag. Den grund hon trott hon stått på skakar, försvinner under hennes fötter.

Kattis som har varit med om så många liknande situationer i sitt liv och ja vilket liv, tänker hon ironiskt och börjar nästan skratta. Men alltid hämmat det i sin linda. Det är ju inte familjens eller Apotekets eller policy att förringa personer eller få dem att känna sig ovälkomna.

Men hon tänker just nu fundersamt och med enorm sorg på en person som just haft samma ögonfärg som denna man och samtidigt varit en av de mest omtänksamma personer hon känt i sitt liv. Hur kan så kalla ögon skymma en person som är så omtänksam? Hur utseende kan avgöra hur man tänker och ser på en person?

Den första som viker blicken är mannen som springer ut från apoteket.

Katti avslutar sitt recept och förklarar för sin svårt chockade kund hur han ska ta det. Vad han ska tänka på och om han har fler frågor är han välkommen att prata om dessa med sin läkare eller med den rådgivning apoteket har. Hon pratar automatiskt, likt en robot och kunden är i för stor chock för att svara. Kattis kommer till kassabilden, säger summan och tar sedan betalt.

Frånvarande säger hon sedan till sin chef: "Kan jag ta första lunchen? Jag slutar ju redan halv 4 och för att ni andra ska hinna mer era luncher så borde jag gå nu. Jag behöver verkligen kaffe."

Hon är totalt omedveten om den totala tystnad som råder och chefen tittar bara på henne och nickar för en gångs skull bara ett stumt ja .

Katti går rakt ut i lunchrummet och stoppar in en snus under läppen och trycker på knappen kaffe och häller i några extra doser snabbkaffe. Ute hör hon ett tumult men skiter fullkomligt i det. Polisen har kommit.

Hon har inga tankar kvar. Hjärnan är tom. Inga önskningskraft. Inget som håller henne kvar. Hon har nått en punkt i sitt liv där inget längre betyder något. Hennes själ säger helt enkelt STOPP vilket hon inte trodde fanns inom henne. Efter att mer en hälften av sitt liv kämpat mot ett helvete utan like. Ett helvete som

hon själv skapat men inte kunnat trotsa hur trött och slut hon är varit gallskek nu hela hennes själ: ”NEJ!
JAG ORKAR INGET MER!!

En av poliserna kommer ut i lunchrummet. Ser med osäker, nästan lite rädd blick på henne.

Katti ler frånvarande och säger: “Kaffet är inte så himla starkt, så om du vill ha mer finns snabbkaffe i
skåpet där.”

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Taggsvamp med Poeter.se id #30423 innehar upphovsrätten